

ע"פ 43824/06/18 - מדינת ישראל נגד ע"ע

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 43824-06-18

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

המעוררת

ע"ע ע"י ב"כ עו"ד אדם ויזלברג

נגד
משיבים

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט מרדכי כדורי) מיום 6.5.18 בת"פ
772-12-15 ות"פ 47124-12-15.

כללי

1. המשיב הורשע על יסוד הודאתו שלא בהסדר טיעון בנהיגת רכב מנועי ללא רישיון נהיגה בתוקף, נהיגת רכב מנועי ללא פוליסת ביטוח בתוקף, נהיגה בקלות ראש, תקיפת שוטר והחזקת אגרופן שלא למטרה כשרה. המשיב נדון לעונשים הבאים: קנס בסך 2,500 ₪, פיצוי למתלונן בסך 1,500 ₪; פסילת רישיון נהיגה למשך 3 שנים; פסילת רישיון נהיגה על תנאי למשך 6 חודשים על כל עבירה מהתוספת הראשונה או מהתוספת השניה לפקודת התעבורה, אשר גרמה נזק לאדם או לרכוש; הארכת עונש מאסר מותנה שהוטל על המשיב לתקופת 6 חודשים ביום 24.3.13 למשך שנתיים; התחייבות עצמית בסך 5,000 ₪; צו מבחן ניתן בהסכמת המשיב לתקופה של שנה. הערעור מופנה כנגד קולת העונש.

2. ואלה המעשים בת"פ 772-12-15: ביום 22.12.13 בשעה 17:25 לערך נסע שוטר בצומת שמואל הנביא בירושלים, שאז הגיח רכב ובו נהג המשיב ונסע עמו נאשם 2. הרכב גרם לשוטר לסטות לנתיב השמאלי. הרכבים המשיכו בנסיעתם, ובהגיעם לפקק תנועה, פתחו המשיב ונאשם 2 את חלון הרכב והחלו לזרוק על השוטר כדורי פלאפל ובקבוקי שתיה. השוטר יצא מרכבו, הזדהה בפניהם כשוטר וביקש מהם להזדהות, אך בתגובה, הם ירקו לכיוונו וקיללו אותו, ולאחר מכן יצאו מרכבם והחלו לתקוף אותו, בין היתר, באמצעות מכות אגרופים בפניו. באותן נסיבות, המשיב נהג ברכב כשרישיון הנהיגה שלו פקע כשנה קודם לכן ומבלי שהיתה לו פוליסת ביטוח לרכב. בת"פ 47124-12-15 הודה המשיב כי ביום 29.8.15 בשעה 03:53 בכביש בגין בירושלים החזיק אגרופן.

טענות הצדדים

3. המערערת עותרת להחמרת גזר הדין של בית משפט קמא, תוך ייחוס החומרה הראויה והמתבקשת לעבירות בהן הורשע המשיב ולנסיבות ביצוען. עבירות התעבורה שביצע המשיב טומנות בחובן סיכונים רבים לנוסעים ברכב ולהולכי הרגל ומצדיקות עונש מאסר. הן מצביעות על זלזול עמוק בחוק. כמו כן, החזקת האגרופן פותחת פתח למגוון עבירות אלימות קשות בעלות פוטנציאל לגרימת נזק רב לגוף ולנפש הקורבנות. באשר לתקיפת שוטר, מדובר בפגיעה לא רק בשלומי, בטחונו ובריאותו, אלא גם בשלטון החוק וביכולתו למלא את תפקידו. המערערת טוענת כי חרף הרטוריקה בה השתמש בית משפט קמא ולמרות שאימץ את מתחם הענישה לו עתרה המערערת, בחר להטיל עונשים שאינם הולמים את חומרת מעשיו של המשיב, עונש של מאסר בפועל. מצבו הבריאותי של המשיב אינו מונע ממנו ריצוי עונש זה, והוא אף ריצה בעבר עונש מאסר בפועל בגין עבירות דומות. למשיב עבר פלילי עשיר, הכולל הרשעות בעבירות אלימות חמורות, הפרעה לשוטר, תקיפת עובד ציבור וכו' ותשע הרשעות תעבורה קודמות בעבירות מרובות של נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף, ללא רישיון רכב בתוקף ועוד. המשיב הוכיח באופן חד משמעי כי עונש המאסר המותנה שהוטל עליו אינו מרתיעו מלשוב ולבצע עבירות ואף אמר לשירות המבחן כי נהג ללא רישיון בתיק העיקרי משום שראה בפסילת רישיונו חוסר צדק ועל כן עשה דין לעצמו, תוך הפרת האיסור שהוטל עליו. המערערת טוענת כי שגה בית משפט קמא בכך שהקל מאוד עם המשיב מטעמי שיקום, שכן, לעמדתה, חריג השיקום אינו מתקיים במקרה דנן. וגם אילו היה מתקיים, חריגה ממתחם הענישה בשל חריג זה צריכה להיעשות באופן סביר ומבלי לוותר על עקרון ההלימה. המשיב מתקשה בקבלת אחריות מלאה על העבירות שביצע. הוא לא שיתף פעולה עם שירות המבחן והסתתר מאחורי נכותו. לא עולה מהתסקירים כי יש סיכוי של ממש שהמשיב ישתקם אלא על רצון בוסרי בלבד מצדו. כמו כן, התסקירים מעידים שוועדת השחרורים ויתרה על שיקומו משום שנעדר מפגישות שנוכחותו בהם היתה חלק מתנאי שחרורו. המערערת טוענת כי המשיב, שיכול היה לנהוג ברכב ולתקוף שוטר בעודו נתון למחלת עיניים הפוגעת בעיניו, אינו יכול לטעון כי בשל אותו מצב אינו יכול לשלם על מעשיו ולהיענש בגינם. הוסף כי השיקום אינו רציף, ובהצטרף עברו הפלילי בעבירות אלימות ועבירות אחרות המסקנה היא כי נפלה טעות בגזר הדין, לא היה אפקט הרתעתי להליכים שהתנהלו כנגד המשיב, ויש ליתן עדיפות לאינטרס הציבורי מחייב מתן עדיפות.

ב"כ המשיב טען כי התסקיר הראשון שהוגש, ניתן כשנה לפני התסקיר האחרון ובתסקיר האחרון נאמר במפורש שהמשיב בתהליך טיפולי, משתף פעולה ומנסה לשקם את חייו. על כן אין לקבל העמדה שהתסקיר הראשון אמור להכריע את גורל השיקום. העבירה בוצעה בשנת 2013, וכיום המדינה מבקשת כי לאחר כזאת הארוכה אותה עבר המשיב והבעיות הרפואיות שנוצרו לאחר הגשת כתב האישום, וכשהוא מנסה למצוא עבודה חדשה (הוגשו מסמכים רפואיים) לטעון באופן לא ראוי כי חומרת התיק מצדיקה ענישה משמעותית. המשיב איבד ראייה לחלוטין בעין אחת וכמעט את מרביתה בעין האחרת. וכן, באה הפנייה להחלטות התומכות בדחיית הערעור.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המשיב עולה כי הינו בן 27 שנים, גרוש בשנית ואב לשלושה ילדים, אינו עובד, סובל ממחלת עיניים הפוגעת בראייה, והוא דיווח כי הוא שרוי בחובות כספיים. ישנם דיווחים מהרווחה על בעיות התנהגות של המשיב לאורך השנים, ובכלל זה גם על התפרעות בתוך ביתו. הוא הורשע בפלילים לראשונה בגיל 15, ובעברו הרשעות בעבירות אלימות ותקיפת בת זוג, וכן 7 הרשעות תעבורתיות. הוא מתקשה לקבל אחריות על מעשיו, מתקשה לבחון את התנהגותו ונוטה לעמדה קורבנית. הוא מתקשה לתת אמון במערכות, מתקשה להציב גבולות

להתנהגותו, באופן העלול להביא למעורבות עבריינית נוספת. המשיב התקשה לשתף פעולה באופן רציף, ושירות המבחן התרשם כי אין זאת אך בשל מצבו הרפואי, אלא גם כי קיימת בו אמביוולנטיות פנימית ביחס לטיפול. יחד עם זאת, במהלך הקשר עם שירות המבחן המשיב עבר מספר ניתוחים להשתלת קרנית שכשלו ונראה כי מצבו התדרדר. שירות המבחן המליץ לסיים את ההליך בהטלת צו מבחן לשנה, עונש מותנה והתחייבות כספית.

דין

5. לזכות המשיב עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, האחריות שלקח על המעשים והבעת חרטה. כמו כן, יש להביא בחשבון השיקולים לקולה את מצבו הרפואי של המשיב ויתר נסיבותיו האישיות שפורטו בתסקיר שירות המבחן. מאידך, לחובת המשיב נזקפת חומרת העבירות שביצע. בית משפט קמא עמד על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהעבירות שביצע המשיב ועל מידת הפגיעה בהם, ואימץ את מתחם הענישה, לו עתרה המערערת. כמו כן, לחובת המשיב נזקף עברו הפלילי והתעבורתי. ביצוע העבירות דנן על ידי המשיב בעוד שמאסר מותנה עומד ותלוי נגדו מלמד על כישלון ההרתעה בעניינו. יחד עם זאת, בית משפט קמא מצא לנכון לסטות לקולה ממתחם הענישה, מחמת השילוב בין נסיבותיו האישיות של המשיב, שפורטו בתסקיר שירות המבחן לבין מצבו הרפואי המורכב, המחייב לקבל טיפולים רפואיים נוספים בעתיד הקרוב, מגביל את תפקודו ונראה כי התדרדר בזמן שחלף מעת ביצוע העבירות וניסיונותיו של המשיב להתמודד עם קשייו ומוגבלותיו ולשתף פעולה עם שירות המבחן, תוך הבעת נזקקות טיפולית ומוטיבציה לשיקום. אכן, במקרה דנן, מדובר בשילוב נסיבות ייחודי, משכך, ובשים לב לעיקרון לפיו ערכאת הערעור אינה ממצה את מלוא חומרת הדין עם נאשם (ר': ע"פ 4497/18 **מדינת ישראל נ' דרי** (2018); ע"פ 8720/15 **מדינת ישראל נ' פינטו** (2016); ע"פ 3132/18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (2018)), לא מצאנו מקום להתערב בעונשים שקבע בית המשפט, למעט בשאלת הקנס. בנושא זה הערעור מתקבל. הקנס יעמוד על סך 10,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם עד ליום 1/4/19.

ניתן היום, י"ג אדר א' תשע"ט, 18 פברואר 2019, במעמד ב"כ המערערת, ב"כ המשיב והמשיב בעצמו.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד